

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/306 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2016. március 3.)**

a Koreai Köztársaságból és Malajziából származó, vasból vagy acélból készült egyes csőszerezvények behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1283/2014/EU végrehajtási rendeletnek az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 11. cikke (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálatot követő módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 11. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS**1.1. Korábbi vizsgálatok és meglévő dömpingellenes intézkedések**

- (1) A többek között a Koreai Köztársaságból származó egyes csőszerezvények behozatalára vonatkozó hatályos dömpingellenes intézkedéseket az 1514/2002/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ (a továbbiakban: eredeti vizsgálat és eredeti intézkedések) vezette be.
- (2) Az 1001/2008/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően 2008 októberében kiterjesztette ezeket az intézkedéseket.
- (3) Az 1283/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁴⁾ az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti második hatályvesztési felülvizsgálatot követően 2014 decemberében újból kiterjesztette az intézkedéseket (a továbbiakban: hatályos intézkedések).
- (4) Az eredeti vizsgálat során a kárkülönbözet alapján meghatározott, a kivitelre jelenleg alkalmazandó dömpingellenes vám a Koreai Köztársaság összes vállalata esetében 44 %.

1.2. Részleges időközi felülvizsgálat iránti kérelem

- (5) 2015 januárjában a Bizottsághoz az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálat iránti kérelem érkezett. A kérelem a TK Corporation koreai exportáló gyártó általi dömping vizsgálatára korlátozódik, és azt maga az exportáló gyártó nyújtotta be. Az exportáló gyártó kérelmében azt állította, hogy az intézkedések bevezetéséhez vezető körülmények megváltoztak, és ezek a változások tartósan bizonyulnak. Az exportáló gyártó meggyőző bizonyítékot szolgáltatott arra nézve, hogy a kárt okozó dömping ellensúlyozásához nincs szükség a jelenlegi mértékű intézkedés további fenntartására.

1.3. Részleges időközi felülvizsgálat megindítása

- (6) A Bizottság azt követően, hogy tájékoztatta a tagállamokat és megállapította, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az exportáló gyártó általi dömping vizsgálatára korlátozódó részleges időközi felülvizsgálat megindításához, az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2015. február 18-án közzétett értesítés ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) útján bejelentette az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti, az exportáló gyártó általi dömping vizsgálatára korlátozódó részleges időközi felülvizsgálat megindítását.

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

⁽²⁾ HL L 228., 2002.8.24., 1. o.

⁽³⁾ HL L 275., 2008.10.16., 18. o., legutóbb a 363/2010/EU rendelettel módosítva, HL L 107., 2010.4.29., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 347., 2014.12.3., 17. o.

⁽⁵⁾ HL C 58., 2015.2.18., 9. o.

- (7) A Bizottság hivatalosan tájékoztatta az exportáló gyártót, az exportáló ország hatóságait és az uniós gazdasági ágazatot a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak álláspontjuk írásbeli ismertetésére és meghallgatáson való részvételre.

1.4. Vizsgálat

- (8) A vizsgálathoz szükségesnek tartott információk beszerzése érdekében a Bizottság kérdőívet küldött az exportáló gyártónak, és az erre a célra megadott határidőn belül meg is kapta a választ.
- (9) A Bizottság beszerzett és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a dömping megállapítása szempontjából szükségesnek tartott, továbbá ellenőrző látogatást tett az exportáló gyártó telephelyén.

1.5. Felülvizsgálati időszak

- (10) A dömping szintjére vonatkozó vizsgálat a 2014. január 1. és 2014. december 31. közötti időszakra (a továbbiakban: felülvizsgálati időszak) terjedt ki.
- (11) Az exportáló gyártó ezeken az adatokon kívül költség- és értékesítési adatokat nyújtott be 2013-ra vonatkozóan is, valamint javasolta a felülvizsgálati időszak 2013-as évre való kiterjesztését annak érdekében, hogy növelje az Unióba irányuló értékesítési volumenének reprezentativitását. A Bizottság azonban megállapította, hogy a 2013-as uniós értékesítések figyelembevétele nem növelné a reprezentativitást az értékesítések (összes értékesítési vagy termelési volumennel összevetett) volumene vagy típusa szempontjából (lásd a (29) preambulumbekendést). Következésképpen nem volt elegendő ok arra, hogy a Bizottság eltérjen attól a 12 hónapos időszaktól, amely a dömpingre vonatkozó reprezentatív ténymegállapításhoz felülvizsgálati időszakként szokott szolgálni.
- (12) A végső nyilvánosságra hozatalt követően az exportáló gyártó megismételte arra vonatkozó állítását, hogy a 2013-as évet hozzá kell adni a felülvizsgálati időszakhoz reprezentativitásának növelése érdekében. Azzal érvelt, hogy nem releváns az összehasonlítás olyan tényezőkkel, mint a teljes termelési volumen, és a 2013-as év hozzáadása a felülvizsgálati időszakhoz növeli reprezentativitását a további terméktípusok, értékesítési volumen és bevétel szempontjából.
- (13) Az alaprendelet nem határozza meg pontosan, hogyan kell mérni a felülvizsgálati időszak reprezentativitását. Jelen esetben az exportáló gyártó által 2013 során az uniós piacon állítólagosan értékesített volumen kevesebb a felülvizsgálati időszak alatt az uniós piacon állítólagosan értékesített volumen felénél, míg teljes értékesítési és termelési volumene mindkét évben ugyanabban a tartományban volt. Így ezúttal egyértelmű, hogy a 2013-as év hozzáadása relatív értelemben csökkentené az exportáló gyártó uniós értékesítéseinek reprezentativitását, míg abszolút értelemben korlátozott javulást eredményezne.
- (14) Következésképpen a Bizottság megerősíti, hogy nincs érvényes ok arra, hogy a Bizottság a felülvizsgálati időszakot az általában alkalmazott egyéves időszakon túlra kiterjessze.

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

2.1. Érintett termék

- (15) A felülvizsgálat tárgyát képező termék a Koreai Köztársaságból származó, jelenleg az ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 és ex 7307 99 80 KN-kód alá tartozó, vasból vagy acélból (kivéve a rozsdamentes acélt) készült csőszerelvények (kivéve az öntött szerelvényeket, a karimákat és a menetes szerelvényeket), amelyek legnagyobb külső átmérője legfeljebb 609,6 mm, és amelyeket tompahegesztésre vagy egyéb célokra használnak fel (a továbbiakban: az érintett termék).

2.2. Hasonló termék

- (16) A felülvizsgálat megerősítette, hogy az exportáló gyártó által gyártott, belföldön értékesített, valamint uniós és más exportpiacokra exportált termék azonos alapvető fizikai, műszaki és kémiai jellemzőkkel, valamint rendelkezéssel rendelkezik, mint az uniós gazdasági ágazat által az Unióban értékesített termékek.

- (17) A Bizottság döntése értelmében ezért az említett termékek az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hasonló termékeknek minősülnek.

3. DÖMPING

a) Rendes érték

- (18) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy az exportáló gyártó esetében a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatívnak tekinthető-e. A belföldi értékesítés akkor reprezentatív, ha a hasonló termék független vevők részére hazai piacon történő belföldi értékesítésének teljes volumene az egyes exportáló gyártók esetében eléri az érintett termék Unióba irányuló kivitel keretében értékesített teljes volumenének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a hasonló termék hazai piacon bonyolított összértékesítése az exportáló gyártó esetében reprezentatív volt.
- (19) A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek azonosak vagy összehasonlíthatók voltak az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal.
- (20) A Bizottság ezután – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – megvizsgálta minden egyes, az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípus tekintetében, hogy az exportáló gyártó hazai piacon történt belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy adott terméktípus belföldi értékesítése abban az esetben reprezentatív, ha e terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére történt belföldi értékesítésének teljes volumene eléri az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes volumenének legalább 5 %-át. A Bizottság megállapította, hogy a legtöbb terméktípus reprezentatívnak tekinthető.
- (21) A Bizottság ezt követően valamennyi terméktípus esetében meghatározta a független vevőknek a hazai piacon történt nyereséges értékesítések vizsgálati időszak alatti részarányát – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban – annak megállapítása céljából, hogy a rendes érték kiszámítását a tényleges belföldi értékesítések alapján végezze-e el.
- (22) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:
- a) a terméktípusnak a kiszámított termelési költséggel megegyező, vagy azt meghaladó nettó áron értékesített volumene meghaladta e terméktípus teljes értékesítési volumenének 80 %-át; valamint
 - b) e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a termelési egységköltséggel, vagy meghaladja azt.
- (23) Ebben az esetben a rendes érték az adott terméktípus felülvizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítése során alkalmazott árainak súlyozott átlaga.
- (24) A rendes értéket az egyes terméktípusok kizárólag nyereséges belföldi, felülvizsgálati időszak alatti értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, amennyiben:
- a) a terméktípus nyereséges értékesítése legfeljebb az adott típus teljes értékesítési volumenének 80 %-át tette ki; vagy
 - b) e terméktípus súlyozott átlagára nem érte el a termelési egységköltséget.
- (25) A belföldi értékesítés elemzése kimutatta, hogy az összes belföldi értékesítés jelentős többsége nyereséges volt, és a súlyozott átlagos értékesítési ár magasabb volt a termelési költségnél. Ennek megfelelően a rendes értéket csak a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként számították ki.
- (26) Amennyiben a szokásos kereskedelmi forgalom keretében nem vagy csak elégtelen mennyiségben értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy a hazai piacon nem értékesítettek valamely terméktípust reprezentatív mennyiségben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban képezte.

- (27) A rendes érték képzésekor az exportáló gyártó hasonló termékének a felülvizsgálati időszak alatti átlagos termelési költségéhez hozzáadta az alábbiakat:
- a) a hasonló termék szokásos kereskedelmi forgalom keretében bonyolított belföldi értékesítése során a felülvizsgálati időszak alatt az exportáló gyártónál felmerült értékesítési, általános és adminisztratív költségek (a továbbiakban: SGA-költségek) súlyozott átlaga; valamint
 - b) a hasonló termék szokásos kereskedelmi forgalom keretében bonyolított belföldi értékesítése során a felülvizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó által elért nyereség súlyozott átlaga.
- (28) A hazai piacon nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok esetében az átlagos SGA-költségeket és az e típusok szokásos kereskedelmi forgalom keretében hazai piacon bonyolított ügyleteiből származó nyereséget adta hozzá. A hazai piacon egyáltalán nem értékesített terméktípusok esetében az SGA-költségek súlyozott átlagát és a szokásos kereskedelmi forgalom keretében hazai piacon bonyolított összes ügyletből származó nyereséget adta hozzá.
- b) *Exportár*
- (29) Az exportáló gyártó a felülvizsgálati időszak alatt csak elhanyagolható, termelési volumenének 0,1 %-0,3 %-át kitevő volumenben (titoktartási céllal megadott tartomány) értékesítette az Unió számára az érintett terméket. Emellett több ügylet esetében az exportáló gyártó nem tudta meggyőződen bizonyítani, hogy a dömpingellenes vám ténylegesen befizetésre került, ami kétséges teszi, hogy az árukat valóban szabad forgalomba bocsátották-e az Unió vámterületén. Ezenkívül a szóban forgó értékesítések mindegyikét három vevő számára teljesítette a szerelvényekre vonatkozóan külön előírásokkal rendelkező konkrét projektekhez kapcsolódóan. Emellett az értékesítésekre egy olyan „csomag” keretében került sor, amelynek az érintett terméktől eltérő más szerelvények és termékek is részét képezték. Ezt illetően jelentősnek bizonyult a keresztkompenzáció kockázata. A fenti okokból kifolyólag nem lehetett érdemi dömpingelemzést végezni az érintett terméknek az exportáló gyártó által a felülvizsgálati időszak alatt végzett uniós értékesítése alapján.
- (30) Mivel az Unióba irányuló kivitel volumene nem volt elégséges, a harmadik országokba irányuló kivitel szolgált alapul az exportár meghatározásához. Megállapítást nyert, hogy az exportáló gyártónak négy nagyobb exportpiaca van, amelyek együttvéve több mint 50 %-át teszik ki az exportáló gyártó harmadik országokba irányuló, felülvizsgálati időszak alatti exportértékesítéseinek. A fennmaradó részt 39 más olyan exportpiac alkotja, amelyek mindegyike 0,1 % és 5 % közötti hányadot jelent az exportáló gyártó exportértékesítéseiben. Az ezen országok viszonylatában alkalmazott exportárak az egyes piacok eltérő jellegéből adódóan roppant különbözőek. Az eltérést okozó tényezők közül több (így az egyes piacokon uralkodó versenyfeltételek) nem ismert. Következésképpen további elemzés tárgyát képezte az, hogy az exportáló gyártó egyik főbb exportpiaca helyettesítheti-e az uniós piacot.
- (31) Az Egyesült Arab Emírségek az exportáló gyártó legnagyobb exportpiaca, és a felülvizsgálati időszak alatt az exportáló gyártó exportértékesítéseinek 15–18 %-át tette ki tömeg, illetőleg 15–18 %-át érték szempontjából. Ugyanakkor az Egyesült Arab Emírségekben nincs olyan hazai gyártó, aki gyártaná az érintett terméket. Ezért gazdasági szerkezet szempontjából meglehetősen eltérőnek bizonyult az uniós piachoz képest.
- (32) Ahogy az 1283/2014/EU rendeletet eredményező hatályvesztési felülvizsgálat során is, úgy most is megfelelőnek tűnt az exportáló gyártó Egyesült Államokba irányuló értékesítéseit elemezni, hiszen ez volt az exportáló gyártó második legnagyobb exportpiaca a felülvizsgálati időszakban. A vizsgálat megerősítette, hogy az Egyesült Államok piacának mérete hasonló az uniós piacéhoz, sok a hazai gyártó, ugyanakkor magas a behozatal aránya is. Megerősítette továbbá azt is, hogy a felülvizsgálati időszakban az amerikai piacon alacsonyak voltak a behozatali vámtarifák, és nem voltak dömpingellenes vámok érvényben a Koreából érkező behozatallal szemben, aminek következtében éles volt a piaci verseny. Emellett az Egyesült Államok tényleg jelentős exportpiacot jelent általában véve Korea és konkrétan az érintett exportáló gyártó számára is, amely termelési volumenének 7 % és 12 % közötti, exportértékesítéseinek pedig 11 % és 14 % közötti részét tette ki a felülvizsgálati időszak alatt.
- (33) Következésképpen a jelen ügy sajátosságai tükrében megállapítást nyert, hogy ebben a konkrét vizsgálatban – mivel nem elégséges az Unióba irányuló kivitel volumene – az Egyesült Államok ésszerű alapnak bizonyul az exportár megállapításához. Így az exportár megállapításához az exportáló gyártónak az Egyesült Államok esetében alkalmazott, ellenőrzött exportárát használták, amelyet gyártelepi szintre igazítottak, figyelembe véve – indokolt esetben – többek között a fuvarozás költségeit, valamint a vámokat és adókat.
- (34) A végső nyilvánosságra hozatalt követően az exportáló gyártó jogi és ténybeli okokra egyaránt hivatkozva vitatta, hogy uniós értékesítési ügyletei ne lennének alkalmasak reprezentatív exportár megállapítására.

- (35) Először is az exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság csak abban az esetben tekintheti megbízhatatlannak az exportátart, ha az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint megállapítást nyer, hogy az exportáló gyártó és az importőr vagy egy harmadik fél között üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás áll fenn. A Bizottságnak minden más esetben az (uniós) exportárra kellene alapoznia a dömpingszámítást, és ennek be nem tartása a WTO dömpingellenes megállapodásának 2. cikke (3) bekezdésének megsértését vonná maga után.
- (36) A Bizottság nem ért egyet az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének ilyen jellegű szűk értelmezésével, amelyet az ítélkezési gyakorlat sem támaszt alá. Az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésében szereplő rendelkezésben semmi nem írja elő, hogy egy vizsgáló hatóság olyan reprezentatívnek nem minősülő exportértékesítési volumenekre hagyatkozzon, amelyek árszintje a (29) preambulumbekkezdésben vázolt körülmények és az ebben a szakaszban később tárgyalt okok miatt egyáltalán nem tekinthető megbízhatónak. Ezért az exportáló gyártó állításait el kell utasítani.
- (37) Másodsorban az exportáló gyártó tényszerűen azt állította, hogy uniós értékesítései nem voltak elhanyagolhatóak, és kiemelte az ügyletek, a terméktípusok és az azok állítólagos uniós értékesítéseiben 2013-ban és 2014-ben részt vevő tagállamok számát. Ugyanakkor az exportáló gyártó a felülvizsgálati időszak alatt mindössze 14 számlát állított ki Unióba irányuló értékesítéssel összefüggésben. Az exportáló gyártó nem vitatta az ezen állítólagos uniós értékesítések által képviselt nagyon alacsony tonnatartalmat (lásd a (29) preambulumbekkezdést).
- (38) Harmadsorban az exportáló gyártó tényszerűen azt állította, hogy nem releváns az a tény, hogy az Unióba irányuló exportértékesítései külön előírásokkal rendelkező konkrét projektekhez kapcsolódtak, illetőleg hogy egyértelműen bizonyította, hogy nem került sor keresztkompenzációra. E tekintetben ki kell emelni, hogy a nyilvánosságra hozatalban az állt, hogy az uniós piacon bonyolított értékesítések jellegéből adódóan fennállt a más termékekkel történő keresztkompenzáció kockázata, ugyanakkor be kell ismerni, hogy nem volt olyan feltárt bizonyíték, amely bizonyította vagy cáfolta volna a keresztkompenzáció tényleges megtörténtét a felülvizsgálati időszak alatt. Figyelemmel arra, hogy a keresztkompenzáció kérdését a nyilvánosságra hozatal mindössze kockázatként vetette fel, az csak egyike volt mindazoknak a tényezőknek, amelyeket a Bizottság az uniós értékesítések reprezentativitásának megállapításakor figyelembe vett (lásd a (29) preambulumbekkezdést).
- (39) Negyedszer az exportáló gyártó tényszerűen azt állította, hogy a Bizottság bizonyítékot kapott arról, hogy valamennyi árut szabad forgalomba bocsátották az uniós piacon, és hogy dömpingellenes vámok kerültek kifizetésre vagy fizetendőek.
- (40) A nyilvánosságra hozatalt követően az exportáló gyártó választ nyújtott be a Bizottság arra irányuló kérésére, hogy a Bizottság rendelkezésére álló forrásdokumentumok kapcsán tisztázza álláspontját a kérdéssel kapcsolatban. A benyújtott dokumentumok megerősítették, hogy az Unióba irányuló értékesítések volumenének mintegy felét kitevő ügyletek esetében tisztázatlan szabálytalanságok voltak a vámok fizetése terén. Azok az ügyletek mindenekelőtt, amelyek vonatkozásában nem lehetett bizonyítékkal szolgálni a 44 %-os dömpingellenes vám megfizetését illetően, egyértelműen megbízhatatlanná teszik ezeket az uniós értékesítési árakat, hiszen ezekre az értékesítésekre minden bizonnyal azzal a téves feltevessel került sor, hogy nem fizetendő dömpingellenes vámok.
- (41) Végül a TK Corporation azzal érvelt, hogy mivel az időközi felülvizsgálatot az Unióba irányuló exportértékesítések vonatkozó olyan meggyőző bizonyítékkal indították meg, amely alacsonyabb dömpingkülönbséget eredményezett, (a dömping végleges megállapításának részeként) lehetséges volt az uniós értékesítéseken alapuló dömpingkülönbszet-számítás. A Bizottság elutasította ezt az állítást. Először is az időközi felülvizsgálat megindításához szükséges bizonyíték jellegéből adódóan eltér attól, amelyre a vizsgáló hatóság a végleges ténymegállapításait alapozta. Másodsorban a vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a szóban forgó értékesítéseket az e szakaszban vázolt okok miatt nem lehetett érdemben figyelembe venni. Meg kell jegyezni továbbá azt is, hogy a dömpingkülönbszet-számítás pusztán lehetőségétől még nem lehet a dömpingkülönbszetre úgy tekinteni, hogy az megfelelné az alaprendelet vonatkozó rendelkezésének.
- (42) Így figyelemmel arra, hogy az uniós értékesítések mind abszolút, mind összehasonlítható viszonylatban ilyen alacsony mennyiségűek voltak, és arra, hogy emellett jogszerű – volumenén kívüli – okokból kifolyólag kétség merült fel ezen értékesítések jelentős hányadának megbízhatóságát illetően, a Bizottság elutasítja azt az érvet, hogy helytelen módon nem vette figyelembe az Unióba irányuló exportértékesítéseket az exportár meghatározása során.
- (43) Végezetül a (32) és (33) preambulumbekkezdésben említett – az exportáló gyártó által nem vitatott – elemzés és ténymegállapítások egyértelműen bizonyítják, hogy a Bizottság megfelelő gondossággal képezte az exportátart, és megbízható uniós árak hiányában az Egyesült Államok ésszerű alapnak bizonyult az exportárak megállapításához.

c) Összehasonlítás

- (44) A Bizottság a rendes értéket és az exportáló gyártó exportárát gyártelepi alapon hasonlította össze.

- (45) Amennyiben a tisztességes összehasonlítás érdekében szükséges volt, a Bizottság a rendes értéket és/vagy az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban kiigazította az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. Kiigazításokat végzett a szárazföldi és óceáni fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és járulékos költségeket illetően.

d) *Dömpingkülönbözet*

- (46) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban az exportáló gyártó esetében a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.
- (47) Ez alapján a dömpingkülönbözetek súlyozott átlaga a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve 32,4 %.

4. A MEGVÁLTOZOTT KÖRÜLMÉNYEK TARTÓS JELLEGE

- (48) Az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta azt is, hogy a megváltozott körülmények indokoltan tekinthetők-e tartósak.
- (49) Ezt illetően a vizsgálat rámutatott, hogy a TK Corporation valóban olyan szerkezeti változásokon ment keresztül, amelyek költségcsökkenést és hatékonyságnövekedést eredményeztek. A vállalat ugyanis 2010-ben egy második, 2012-ben pedig egy harmadik gyárral bővült. A jelentős kapacitásnövekedésnek köszönhetően lehetségessé vált a gyártósorok és a raktárak nagyobb fokú hatékonyságot biztosító átszervezése, és a költségek lényegesen csökkentek. E költségcsökkenés közvetlen hatással van a dömpingkülönbözetre. Nem valószínű, hogy az itt vázolt körülmény belátható időn belül oly módon változna, hogy az befolyásolhatná a ténymegállapításokat.
- (50) Ezért a körülményekben beállt e változás tartós jellegűnek tekinthető, és már nem indokolt az intézkedést a jelenlegi szinten alkalmazni.
- (51) A tompavarratos acélszerelvények európai uniós iparágának érdekvédelmi bizottsága észrevételezte, hogy a TK Corporation költségcsökkenését és hatékonyságnövekedését állítólag előidéző szerkezeti változások ellenére a TK Corporation jövedelmezősége (az egész vállalatot nézve) nem javult a 2012–2014-es időszakban. Következésképpen a tompavarratos acélszerelvények európai uniós iparágának érdekvédelmi bizottsága kétségeinek adott hangot a megváltozott körülmények tartós jellegével, és annak a dömpingkülönbözetre gyakorolt hatásával kapcsolatban.
- (52) A Bizottság elemezte ezt az érvet. Először is meg kell jegyezni, hogy a megváltozott körülmények tartós jellegének értékelése a 2002-es eredeti vizsgálathoz képest történik. Másodsorban egy vállalat jövedelmezősége és annak tendenciája tényezők széles körétől függ, és a hatékonyság csak egyike e tényezőknek. Harmadsorban a (49) preambulumbekkezdésben említett költségcsökkenés csak az ugyanabban a preambulumbekkezdésben említett szerkezeti változásokhoz köthető költségekre vonatkozik. Például az átlagos nyersanyagköltségek, munkaerőköltségek és energiaköltségek tendenciája nem köthető közvetlenül a két gyár létrehozása által előidézett hatékonyságnöveléshez. Végezetül a tompavarratos acélszerelvények európai uniós iparágának érdekvédelmi bizottsága állítását a TK Corporation általános jövedelmezőségi adataira, nem pedig a kifejezetten az érintett termék adataira való hivatkozással támasztotta alá. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

5. DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

- (53) Az érdekelt felek tájékoztatást kaptak azokról az alapvető tényekről és szempontokról, melyek alapján a Bizottság az exportáló gyártóra alkalmazandó vámtétel módosítását szándékozik javasolni, és a felek lehetőséget kaptak észrevételek benyújtására.
- (54) A TK Corporation által gyártott érintett termék behozatalára alkalmazandó, a felülvizsgálatot követően javasolt felülvizsgált dömpingkülönbözet és dömpingellenes vámtétel 32,4 %.
- (55) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az 1225/2009/EK rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1283/2014/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében található táblázat a következőkkel egészül ki:

Ország	Vállalat	Vámtétel (%)	TARIC-kiegészítő kód
Koreai Köztársaság	TK Corporation, 1499-1, Songjeong-Dong, Gangseo-Gu, Busan	32,4	C066
	Minden más vállalat	44,0	C999

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. március 3-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER